

bivalci ter so pri zadnji srenjski volitvi gospoda H. Thorinegga pošteno zvrgli!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Slovenci so po svojih zadnjih izvoljenih državnih poslancih velevažen uspeh dosegli, jedro slovenskega naroda blaga nam Kranjska dežela dobi prvokrat za namestnika cesarjevega ne kakega Nemca ali nemčurja, ampak od goriških Slovencev izvoljenega državnega poslanca g. Andreja Winklerja. Nemčurji se nad tem strašno jezijo, Slovenci pa veselijo. Na Kranjskem je nemčurjem oklenkalo za vselej. — Dosedanji kranjski predsednik cesarski je premeščen za c. kr. namestnika na Moravsko. Državni zbor odložen je do 6. aprila t. l. Nemški ustavaki so le na videž razcepljeni; v prašanjih zadevajajočih avstrijske Slovence in katoliške kristijane so vsi enih mislij: zatirati jih kolikor le mogoče. — Veselo je to, da nemški konservativci in slovenski, česki, moravski, šleski, gališki in dalmatinski poslanci trdneje skup držijo, nego so se nemčurji nadejali. To je liberalnim nemčurjem skala, ob katerej si bodo skrhali vse svoje slavonožrečne zobe in ubili svoje nemčurske glave. — Ogerski ministri so sami liberalci, a za njimi ne stojijo konservativci, ki bi deželo rešili strašnih nasledkov liberalnega gospodstva, ampak še hujši liberalci in rovarji in judje. Kako se bo to razmotalo, to še se niti misliti ne da. Zoper Slovence, Srbe, Hrvate, Rumune postopajo Magjari, kakor zoper živino, ki ima na magjarski mig pokorna biti. Hrvatje so pa vsakako po svojih sedanjih poslancih v državnem zboru buda-peštinskem glasovali za ministra in kalvina Tisza-ja, misleč, da so tako ravnali kot veleprebrisani državniki! Nam Slovencem se zdi, da se hrvatski poslanci jako varajo. Magjari so Slovanom sovražni, kakor Nemci in Turki. Slaboglasni prusak Schönerer drznil je se celo v osebo svitlega cesarja nasajati se, za kar je dobil od predsednika ukor v državnem zboru. Isti den pa je se zvršilo imenovanje slovenskega poslanca g. Winklerja za cesarjevega namestnika na Kranjskem in g. Kaline za namestnika na Moravskem. Vsled tega so prusaki močno poparjeni, zlasti v Ljubljani. Tukaj se pa sedaj Slovenci trdno pripravljajo na mestne volitve, da potisnejo zadnje nemčurje iz mestnega zastopa slovenske bele Ljubljanec. — Na Gališkem se izseljuje mnogo ljudi v Ameriko. — Ogerska dežela ni samo bogata Judov in ciganov, ampak tudi freimavrerjev; skoro vsako mesto ima uže svojo freimaurersko „ložo“ ali shodnico. — Novi hrvatski ban odpeljal je se v Budimpešto, da ondi pospešuje novo pogodbo Hrvatske z Ogersko in dožene združenje Krajine s slavonsko-hrvatskim kraljestvom, čemur se Magjari trdovratno upirajo. Prvi hrvatski vinski sejem v Zagrebu je se dobro obnesel. Mnogo kupcev je došlo. — Voj-

voda Württemberg je zopet v Sarajevo prišel in prevzel načelnništvo vlade bosensko-hercegovinske.

Vnanje države. Ruski car je francoskej vladi hudo zameril, da mu ta ni hotela izročiti juda Hartmanna, ki je v Moskvi železniški vlak z dinamitom razgal, da bi carja ubil; Hartmann je zbežal po morji na Francosko, kder je bil prejet a zopet izpuščen, akoravno je zločinstvo, pri katerem je 35 ljudi bilo usmrtenih, točno dokazano; car je takoj svojega poslanika kneza Orlova pozval iz Pariza domov. — Kako da so freimavrerji očetje nihilistom, to kaže nedavno objavljeno pismo, katero je znani italijanski rovar in bogokletnik Garibaldi pisal socialistu in nihilistu Piya-tu v Pariz: „prav imate, da hvalite Hartmanna in pravite, da morajo vsi kralji od prvega do zadnjega poginoti, da se osnuje občna socialistična republika, politično umorstvo je skrivnost revolucije“; dalje potem hvali vse morivce kraljev in cesarjev in jihove napadnike, naposled celo Passenanteja, ki je lani hotel italijanskega kralja z nožem umoriti; in to pismo je se smelo na Italijanskem v vseh novinah tiskati in kralj in njegovi uradniki, sodniki, oficirji — molčijo. To je res uže — strašno! — Nemški cesar Viljelm je obhajal svoj 84. rojstni god. — Francoska vlada namerava iz dežele iztirati vse jezuite in jihove šole in samostane zatreti. — Rumunski minister Bratiano mudi se pri Bismarku in prosi dovoljenja, da bi rumunska knježevina postala kraljestvo ter ponuja zvezo z Nemčijo, proti komu? — Srbski knez skuša z Bolgarijo sklenoti poštno nagodbo. Bolgarski knez je še na Ruskem in se vrne v Sofijo mesenca aprila. — Kitajci se pripravljajo od Angležev naščuvani na boj zoper Ruse.

Za poduk in kratek čas.

Slomšekovi zbrani spisi.

(„Slov. Narod.“ štev. 295. l. 1879.)

Pod tem naslovom je izdal marljivi gospod Miha Lendovšek, vikarij v Ptuj, uže tretjo obširno knjigo, ki obsega 21 životopisov Slomškovih. Ti podajajo z veliko zgovornostjo in obširnostjo popisano življenje in delovanje mnogih za prebujenje slovenske narodnosti zasluženih pisateljev (n. pr. Ahacla, Staniča, Volkmera), pa tudi sploh vzglednih in imenitnih mož (n. pr. Radeckega). Še živo besedo nam piše Slomšek njih mišljenje in prizadevanje na korist ubogega človeštva. Pri vsakem veljaku kaže, kako se mu je bilo proti nebu ozirati, da nij onemogel v svojem trudapolnem delovanju, in kako je nahajal tolažilo in povračilo v svesti, da svoje dolžnosti spolnuje. Zares, lepo vrsto krepostnih mož predstavlja nam Slomšek v spodbujo, da bi je posnemali in po njih vzgledu domovini koristili.

A ne le jedro te knjige je hvale in priporočnja vredno, tudi njena beseda zaslujuje našo